

9. Udkast til en Note til Lord Granville.

10. Allerunderdanigst Førestilling af 17de September om den kongelige Regjerings Stilling ligesoverfor den provisoriske Regjering i Paris.

Flere af Udvalgets Medlemmer fandt, efterhaanden som Forhandlingerne skred frem, Anledning til at udbede sig nærmere Oplysninger om forskellige Udtalelser i de nævnte Aktstykker, dels af politisk, dels af finansiell Natur. Saaledes foranledigede flere Ytringer i Grev Frijs's Beretninger til Udenrigsministeren Udvalget til, skriftlig at udbede sig en Gjenpart af den Instrux, som Greven flere Steder i sin sidst afgivne Beretning henholdt sig til, men Udvalget fik herpaa fra Udenrigsministeren det Svar:

„at den kun gif ud paa, at Greven skulde modtage og høre de Meddelelser og Tilbud, der maatte blive gjorte fra Herttogens Side, at disse igjennem Grevens Rapportør til mig, som jeg har havt den Ære at lade fremlægge, ere de Herrer bekjendte, at den som følge deraf ikke indeholder Noget, der kan tjene til yderligere Oplysning om den politiske Situation, og desuden er af en saadan konfidentiel Natur, at jeg ikke kan anse den for at egne sig til Meddelelse.“

Paa en Forespørgsel om Foranledningerne til General Naasloffs i Akterne omtalte Sammenkomst med Keiser Napoleon og Udenrigsminister Gramont, og om den derved stedfundne Forhandlings Karakter og Indhold, svarede Udenrigsministeren i et Udvalgsmøde den 2den November, at det var af aldeles private Grunde, at General Naasloff allerede før Krigens Udbrud havde begivet sig til Frankrig, at han havde under sit daværende Ophold ikke udført noget omhelst Hverv for den kongelige Regjering, og at de Samtaler, han der kunde have havt med forskellige politiske Personligheder, derfor havde bevaret en udelukkende privat Karakter. Om hans Samtale med Hertugen af Gramont havde vor Gesandt været istand til at indberette, da han havde været tilstede derved, men om Generalens Audients hos Keiseren kunde Ministeren Intet oplyse.

Til Forklaring om de Grunde, hvorpaa vor Regjerings Neutralitetserklæring af 25de Juli var bygget, oplæste Udenrigsministeren i det nævnte Udvalgsmøde sin Førestilling til Kongen angaaende denne Foranstaltning. Førestillingen indeholdt flere vigtige Meddelelser, og efter en kort Forhandling gjen tog han Oplæsningen, men afgav ikke nogen Gjenpart af samme. Da den ikke var meget kort, og det ved flige Aktstykkers rette Forstaaelse kommer an paa en nøiagtig Opfattelse af hvert enkelt Ord, fremsattes i et senere Møde med Ministeren en Begjæring om at faa en Afskrift af den oplæste Førestilling, men denne Begjæring affloges.

Da man i Mødet den 2den November spurgte Udenrigsministeren, om han vilde meddele noget Nærmere om Ministeriets politiske Styrelse, yttrede han, at han ikke havde opfattet dette Møde som bestemt til Andet end til at give den oplæste Meddelelse. Dnkkede man en nærmere Forhandling med ham, ansaa han det rigtigt, at flere af hans Kolleger vare tilstede. Da det samme Spørgsmaal derefter forelagdes Conseilspresidenten i et Møde den 16de November, (hvor foruden ham ogsaa Udenrigsministeren og Finansministeren vare tilstede), svarede han, at der formentlig ikke behøvedes Mere til Oplysning om den hele Situation, end der allerede var givet i de meddelte Aktstykker, der snarere vare givne i et alfor stort Omfang. De vare meddelte efter en omhyggelig Overveielse af det samlede Ministerium, og det var ogsaa efter Overveielse af dette, at man maatte vedblive at henholde sig dertil.

Hvad det konstitutionelle Spørgsmaal om Undladelsen af at indkalde Rigsdagen i Anledning af Udstedelse af Kreditbevisloven angaar, udtalte Finansministeren sig i Skrivelse af 31te Oktober saaledes:

„Med Hensyn til Sagens politiske Side er det klart, at en foreløbig Lov maatte udstedes, eftersom Rigsdagen paa den Tid, da Kravet pludselig optraadte som paa trængende, ikke var samlet. Spørgsmaalet om, hvorfor Rigsdagen ikke, umiddelbart efterat den foreløbige Lov var udstedt, blev indkaldt, antager jeg vel ikke vil blive